

1894 har været besejlet regelmæssigt hvert Aar undtagen 1896 og 1907, og det menes, at Skibet sidstnævnte Aar kunde være kommet ind, hvis det havde ventet en kortere Tid udenfor Isranden, hvilket det ikke gjorde af Hensyn til, at det tillige skulde besejle Vestgrønland;

- c) hvad den mellem Lindenowsfjord og Angmagssalik liggende Kyststrækning angaar, hævdes det af de stedkendte Folk, at en Besejling her ikke er vanskeligere end ved Angmagssalik.

Overfor denne sagkyndige og autoritative Udtalelse kan den af Overenskomstens Forsvarer hævdede Opfattelse, at Frederik den Sjettes Kyst kun tilfældigt og lejlighedsvis er tilgængelig fra Havet, efter Mindretallets Anskuelse ikke opretholdes. Udtalelsen stemmer i øvrigt med en fra særlig sagkyndig norsk Side foreliggende, nemlig Gunnar Isaksens (norske geografiske Selskabs Aarvog 1919—21 S. 260): „Fra Angmagssalik og nedover til Kap Farvel har mange, kanske de fleste norske fangstskippere fanget klods under land. Det samme gælder de hvalbaater, som tilhørte de paa Island før hvalfredningen af 1915 stationerte selskaber. De fangede hval endog helt inde i de grønlandske fjorde.“ Saa vidt det kan skønnes efter de fra de danske Delegationsmedlemmer foreliggende Udtalelser, er disse under Forhandlingerne gaaet ud fra den ovennævnte urigtige Forudsætning med Hensyn til Besejlingsmulighederne. Ved det nu oplyste er saaledes paa dette Punkt en stiltiende Forudsætning for i hvert Fald en Del af Overenskomstens ubetingede Tilhængere bristet.

De af Mindretallet under Udkastets Behandling i Rigsdagen saavel i indeværende som i forrige Samling fremsatte store Betæneligheder med Hensyn til Overenskomstens Indvirken paa Erhvervsforholdene er bestyrket ved Styrelsens Erklæring og ved den fra Bestyreren af Kolonien Angmagssalik til Udvalget rettede Henvendelse, ligesom Stemningen blandt den grønlandske Befolkning paa Vestkysten klart fremgaar af de af medundertegnede Fürschel i Folketinget omtalte Adresser fra Befolkningen i Holsteinsborg og Sukkertoppen.

At man ved uden videre at afslutte Overenskomsten betræder en Vej, der alvorligt maa befrygtes at være en for dansk kulturelt Arbejde i Grønland og for den gode Forstaaelse mellem den grønlandske Befolkning og det danske Folk skæbnesvanger Vej, staar for Mindretallet som uomtvisteligt.

Idet Mindretallet fuldt ud deler det af Flertallet fremhævede Ønske om at søge fjernet de Misstemninger, som fra de grønlandske Forhold maatte kunne rejse sig mellem det danske og det norske Folk, maa Mindretallet fastholde, at Overenskomsten i saa Henseende synes lidet egnet, ikke mindst fordi et saa stort Antal af de fra norsk Side foreliggende